

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320203667
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4320203667.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcu: C.. P. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. T., Y. T. XXX, zastúpenom: Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom 920 01 Hlohovec, Železničná 4/A, IČO: 52 635 970, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom 824 96 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 13.júla 2021 pod č.k. 13Csp/42/2020 - 235 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaná ako veriteľ uzavrela so žalobcom ako dlžníkom písomnú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, zmluvu o revolvingovom úvere dňa 12.11.2012 pod č. zmluvy XXXXXXXXXXXX. Žalobca ako spotrebiteľ podal na Okresný súd Levice žalobu, na základe ktorej sa zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu dňa 12.11.2012 stala predmetom súdneho prieskumu. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8Csp/21/2017. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 27.02.2018 pod sp. zn. 8Csp/21/2017 - 71 uložil veriteľovi PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 100 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 100 eur od 26.10.2016 do zaplatenia. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že vyhodnotil zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Skonštatoval, že z poskytnutého úveru 1 500 eur žalobca uhradil veriteľovi, žalovanej celkovú sumu vo výške 3 785,79 eura. Žalovaná sa bezdôvodne obohatila, čo do sumy rozdielu medzi poskytnutým úverom a zaplatenou sumou, t. j. vo výške 2 100 eur. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500017557 neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f), i) zák. č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 04.09.2019 sp. zn. 25Co/220/2018 - 126 rozsudok Okresného súdu Levice potvrdil.

1.2. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 1 ods. 1, 2 zák. č. 250/2007 Z. z. (účinný od 01.11.2012 do 09.06.2013), § 3 ods. 1, 3, 5 zák. č. 250/2007 Z. z. K námietkam žalovanej, že žalobca neoznačil a ani nekonkretizoval porušenie ktorého práva alebo povinnosti mu zakladá nárok, z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania

finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa, označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému porušeniu sa finančné zadosťučinenie uplatňuje, uviedol že žalobca si svoj nárok uplatnil v súdnom konaní podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Domáhal sa zaplata prumeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur. Ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať prumerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha prumeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Je ale bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými právnymi predpismi má právo aj na prumerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá. Vykonaným dokazovaním mal za nesporne preukázané, že žalobca si úspešne v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8Csp/21/2017 voči žalovanej uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv voči dodávateľovi, veriteľovi preukázaním, že tento realizoval výkon svojho práva zo spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500017557 zo dňa 12.11.2012, čím nesporne došlo k naplneniu hypotézy na priznanie prumeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. K tomu, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na prumerané finančné zadosťučinenie je postačujúca už len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z. z.. Žalovaná preukázateľne porušila práva žalobcu ako spotrebiteľa. Preto považoval nárok žalobcu na prumerané finančné zadosťučinenie za dôvodný v celom rozsahu. Veriteľ poskytol plnenie zodpovedajúce výške poskytnutého úveru vo výške 1 500 eur. Žalobca žalovanej zaplatil celkovo sumu vo výške 3 785,79 eura.

1.3. Výšku finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur považoval za prumeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovanej do práva žalobcu ako spotrebiteľa a skutočnosť, že žalobca sa musel súdnou cestou domáhať vrátenia plnenia na základe zmluvných podmienok skoncipovaných žalovanou. Aj bez stanovenia kritérií výšky prumeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú, funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči žalovanej, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípade sa ho nedopustí v takej intenzite.

1.4. Ďalej citoval ustanovenie § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 10.06.2013 a uviedol, že ide o ustanovenie, ktoré neustanovuje žiadne kritériá na vymedzenie toho, čo predstavuje prumerané finančné zadosťučinenie alebo ako treba určiť jeho výšku. Novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia prumeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Základným predpokladom úspešného uplatnenia prumeraného finančného zadosťučinenia je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Nárok je daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia alebo povinnosti, resp. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (uznesenie Najvyššieho súdu SR

zo dňa 14.09.2016 sp. zn. 6Cdo/389/2015). V danom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovanej došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva. Pokiaľ bol spotrebiteľ úspešný v predchádzajúcom právoplatnom spore pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný. Žalovaná nepostupovala s odbornou starostlivosťou, keď žalobcovi predložila na podpis formulárovú zmluvu, ktorá nemala náležitosti predpísané zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských zmluvách. Žalovaná na základe takejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere získala od žalobcu peňažné prostriedky bez protihodnoty, ktorých vrátenia sa žalobca právoplatne domohol v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8Csp/21/2017.

1.5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP a žalobcovi úspešnému v konaní priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalovaná podala proti rozsudku odvolanie. Namietala nepreskúmateľnosť rozsudku, majúc za to, že z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú žiadne skutkové zistenia a ani právne závery, ktoré by odôvodnili existenciu nároku na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle predpokladov vyžadovaných v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. (t.j. čo do jeho základu). Odôvodnenie bodu 29. nespĺňa zákonné predpoklady vyžadované v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Citovala z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 19Co/110/2019. Ďalej uviedla, že z rozsudku nevyplýva, na základe akých skutkových zistení a právneho posúdenia súd dospel k záveru, že suma 500 eur predstavuje oprávnený nárok primeraného finančného zadosťučinenia. Rozsudok neobsahuje žiadne dôvody, na základe ktorých súd dospel k oprávnenosti sumy 500 eur.

Citovala z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č.k. 6Cdo/127/2017, R 52/2020 (uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo 14/2020 z 23.06. 2020) a uviedla, že súd prvej inštancie neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by odôvodnil sumu 500 eur ako primeranú a oprávnenú. Podľa odôvodnenia rozsudku sa javí, že v tomto smere nemal dokazovaním preukázané žiadne skutočnosti, a svoj záver ani neodôvodnil tak, aby bol preskúmateľný. Z podanej žaloby a ani z nasledovného priebehu konania nevyplýva žiadny dôvod, ktorého posúdením je možné priznať zadosťučinenie vo výške čo len 1 euro. V konaní nebolo preukázané nič, čo by umožnilo ustáliť výšku nároku. Súd mal žalobu zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena. Žalobu žiadala zamietnuť a uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobca podal vyjadrenie k odvolaniu žalovanej. K námietkam o nepreskúmateľnosti rozsudku poukázal na body 23 a 24 a nasl., z ktorých vyplýva, že vykonaným dokazovaním mal súd za nesporne preukázané, že žalobca si úspešne v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 8Csp/21/2017 voči žalovanej uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv voči dodávateľovi, veriteľovi preukázaním, že tento realizoval výkon svojho práva zo spotrebiteľskej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500017557 zo dňa 12.11.2012, čím nesporne došlo k naplneniu hypotézy na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Súd uzavrel, že žalovaná preukázateľne porušila práva žalobcu ako spotrebiteľa a považoval nárok za dôvodný v celom rozsahu.

V žalobe označil, ktoré právo ako spotrebiteľa bolo porušené konaním žalovanej - konkrétne uviedol, že žalovaná pripravila formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, že v zmluve absentovali obligatórne náležitosti v zmysle platnej právnej úpravy v čase, keď došlo k uzatvoreniu Zmluvy (čo vyplýva z obsahu pripojených rozhodnutí).

Jednoznačne teda došlo zo strany žalovanej k porušeniu jeho spotrebiteľských práv. Uplatnil svoje právo na finančné zadosťučinenie za vadné poskytnutie finančnej služby a plnenie, ktoré od neho požadovala žalovaná, a ktoré nebolo zákonné. Bola mu spôsobená ujma tým, že znášal stav právnej neistoty až do právoplatného rozhodnutia vo veci, bol vystavený neplatným zmluvným podmienkam, zrážkam zo mzdy a právnej neistote. Zo strany žalovanej bola poskytnutá vadná služba. Za porušenie týchto práv zodpovedá. Jej námietka je absolútne nedôvodná, nakoľko súd jednoznačne vznik nároku na primerané zadosťučinenie v konaní zisťoval, zistil a preto základ nároku bol bez akýchkoľvek pochybností daný.

K námietke, na základe akých skutkových zistení a právneho posúdenia súd dospel k záveru, že suma 500 eur predstavuje oprávnený nárok primeraného finančného zadosťučinenia, poukázal na bod 24 odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom konštatoval, že výšku finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur považoval za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovanej do jeho práva ako spotrebiteľa. Poukázal na výklad vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015, ktorými sa súd pri svojom rozhodovaní o výške primeraného zadosťučinenia riadil. Opätovne podrobne zhrnul dôvodnosť nároku. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny a súčasne zaviazal žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania žalobcu vo výške 100%.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolanie skúmal namietanú vadou konania žalovanému spočívajúcou v nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Poukazuje na jednotné stanovisko NS SR odvolávajúce sa na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktoré je aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po 1. júli 2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri D. proti O., rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (O. proti O. rozsudok z roku 2003). Dovoláním napadnuté rozhodnutie dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, podávajú jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho problému, vysvetľujú svoje argumenty, ktoré ich viedli k definitívnemu záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Uvedené stanovisko najvyššieho súdu je aplikovateľné na odvolacie konanie a skúmanie nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovaná namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia majúcu za to, že súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia neuviedol dostatočne zistený skutkový a následne nezdôvodnil právne posúdenie nároku a jeho výšku. Odvolací súd z odvolania žalovanej v danej veci a v obdobných veciach z rozhodovacej činnosti má vedomosť, že žalovaná vo všetkých veciach podáva odvolanie z rovnakých dôvodov, s totožným znením akoby bez znalosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z dôvodov rozsudku totiž jednoznačne vyplýva, súd prvej inštancie veľmi podrobne uviedol vyjadrenia strán, vykonané dokazovanie v bodoch 12, 13, 14 bodoch rozsudku, v bodoch 13-18 citoval zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a v bode 23 uviedol, prečo považoval nárok za daný, v bodoch 24, 26 zdôvodnil, prečo považoval priznanú výšku finančného zabezpečenia za primeranú. Preto dôvody odvolania žalovanej, že rozsudok súdu prvej inštancie je postihnuté vadou konania spočívajúcou v jeho nepreskúmateľnosti, nie sú dané. Preto odvolací súd pristúpil k meritórnemu prejednaniu odvolania, v ktorom žalovaná trvala na nepreukázaní žalobcovho nároku a namietala výšku priznaného nároku.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa príhľadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihľadne.

V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

8. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom žalovanou, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto správne vyložil. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaná sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožnila neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Odvolací súd pre dostatočné dôvody rozhodnutia, s ktorými sa v plnej miere stotožnil, nepovažoval za potrebné doplniť dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože by len zopakoval ním uvedené závery. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP 262 ods. 2 CSP a žalobcovi úspešnému v konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).